

Op reis! En dan ...

Verhalen voor theaterlezen

Leonie van de Wetering

Netty van Kaathoven

Itie van den Berg

Ria van Adrichem

De Stiep *Educatief*

Dushi

Itie van den Berg

Verteller

Martin van 35 werkt al vanaf zijn 20ste in het magazijn van een autobedrijf. Vandaag is een heel bijzondere dag. Hij zit in het vliegtuig naar Aruba. Dit wordt de reis van zijn leven. Hij heeft nog nooit gevlogen. Naast hem zit een jonge vrouw.

Martin Ik tril helemaal.

Vrouw Voor het eerst naar Aruba?

Martin Ja. En voor het eerst vliegen.
Ik heb deze reis gewonnen, eh ...

Vrouw Rana, mijn naam is Rana. Gewonnen?
Zo, zo. Dat is geluk hebben.

Martin Ja, Martin Air vliegt vandaag voor het laatst naar Aruba. Ze stoppen met het vervoer van personen. En mannen die Martin heten, mochten een kaartje insturen.
Een maat van mij heeft dat voor mij gedaan.

Rana En jij wist van niks?

Martin Nee, pas toen de brief kwam met daarin de ticket, wist ik het. Ik dacht eerst, ik ga niet. Wat moet ik op Aruba?

Rana Je weet niet wat je zegt. Ik ben op Aruba geboren. Het is er zo mooi!

Martin Ja, dat zeiden ze op mijn werk ook. Maar ze waren ook wel aan het pesten. Ze zeiden: 'Martin, dit is de laatste vlucht van Martin Air? Dan zal er niet veel aandacht zijn voor onderhoud. Je moet maar hopen dat het toestel het redt. Het is ver vliegen over zee.'

Rana En nou ben jij bang? Nou, ik niet hoor. Het gaat vast goed. Ik vlieg al voor de tiende keer.

Martin En je hebt nooit gedoe gehad?

Rana Welnee. Ga je nou genieten of blijf je zo trillen?

Martin Je hebt gelijk. Ik laat het maar over me heen komen. Oh, oh, gaan we al?

Rana Bijna. Maak je gordel maar vast, dan kan je niks gebeuren.

Martin Oh, nou heb ik jouw gordel, geloof ik. Zo, die zit.

Verteller

Even later rijdt het vliegtuig naar de startbaan. Dan begint het harder te rijden en gaat het de lucht in.

Rana Kijk eens door het raampje! We gaan al omhoog. Kijk, kijk, daar ligt Amsterdam en daar het IJsselmeer. Kijk dan!

Martin Mijn oren!

Rana Hier heb je wat kauwgom. Kauwen helpt. Dan gaat de druk van je oren af. Zie je, nu zijn we al boven de wolken.

Verteller

Martin wordt wat rustiger als ze eenmaal hoog in de lucht zitten. Af en toe zegt hij wat tegen zijn buurvrouw Rana.

Hij kijkt naar een tv-schermboven zijn hoofd. Een Mister Bean-film. Daar moet hij altijd om lachen. Dat doet hij nu ook. Als de stewardess vraagt wat hij wil drinken, kijkt hij haar lachend aan en bestelt een cola. Rana wil ook cola.

Martin kijkt opzij. Wat een knappe vrouw. Haar gitzwarte haren, grote donkere ogen, haar vriendelijke mond. En een mooi figuurtje. Dat ziet hij ook wel.

Martin ontspant zich helemaal. Dan hoort hij een stem: 'Dag dames en heren, mijn naam is Roeland de Bruin, uw piloot. Een onderdeel van een van de vier motoren geeft wat problemen. Het protocol schrijft voor dat we dan moeten landen op een vliegveld in de buurt. We vliegen daarom terug naar Ierland.'

Martin Oh, help. Wat krijgen we nou? We storten neer.

Rana Welnee, je hoorde toch wat de piloot zei. Er zijn vier motoren. En eentje doet het niet goed.
Dat is zo weer gemaakt.

Martin Ik had het nooit moeten doen. Vliegen, dat is echt niks voor mij. Hoe zit dat ook alweer? Moeten je schoenen uit bij een landing op zee? En waar is de nooduitgang?

Verteller

*Martin pakt de kaart met aanwijzingen uit de stoel voor hem.
Maar de plaatjes en de letters dansen voor zijn ogen.*

Rana Martin, doe nou eens rustig. Weet je wat?
Ik trakteer straks op een lekker Iers biertje.

Martin Iers bier? Mmm, dat is een goed idee. Daar houd ik wel van. Maar eerst moeten we zorgen dat we veilig landen.

Rana Maak jij je daar nou maar niet druk om. Of wil je de piloot soms gaan helpen? Zie je de kop in de krant al?

Passagier Martin zet vliegtuig veilig aan de grond.

Verteller

Even later landt het vliegtuig met horten en stoten. Martin houdt zijn handen voor zijn gezicht. Als het vliegtuig langzaam uitrijdt, kijkt Martin Rana met wilde ogen aan.

Martin Zijn we veilig geland? Oh, hoe moet dat nou verder. Hebben ze onderdelen op voorraad daar? En kunnen ze die motor repareren?

Rana We gaan zo uit het vliegtuig en dan gaan we wat drinken. Je zult zien, dan vliegt de tijd om. En ze gaan het vliegtuig zo snel mogelijk repareren. Anders moeten ze ons allemaal warm eten aanbieden. Dat zijn de regels bij vertraging. Voor je het weet, zitten we weer in de lucht. De gordels mogen los. Hé, hoe kan dat nou? Jouw gordel zit vast aan die van mij. Voor altijd verbonden, Martin. Kom, lach eens even.

Martin We zitten allebei vast. Niet alleen aan elkaar, maar ook aan de grond. Dit toestel deugt niet, hoor. De motoren niet, de gordels niet. Oude rommel.

Verteller

Even later gaan alle mensen het vliegtuig uit en ze lopen door de slurf naar een grote hal. Rana heeft Martin bij de arm gepakt en zoekt een plekje bij een bar. Even later zitten ze allebei met een groot glas bruin bier voor hun neus. Martin lacht weer een beetje. Maar de zorg is nog op zijn gezicht te lezen.

Rana Proost, Martin. Op een mooie vakantie op Aruba. Morgen kijk je uit je raam en zie je de mooie stranden. De grote cactussen en de leguanen. De terrasjes. Aruba ta bunita. Aruba is mooi!

Verteller

Na twee uur is het vliegtuig nog niet klaar. Rana koopt een puzzelboekje met sudoku's. Ze leert Martin hoe dat moet. Het leidt hem af. Even later horen ze dat ze weer in kunnen stappen. Martin slikt. Hij wil niet langer jammeren en zeuren. Wat zal Rana wel van hem denken? Als ze weer zitten, geeft Rana hem een stukje kauwgom. Hij kijkt naar buiten. Het is donker intussen. Hij voelt zich best sterk nu. Dapper! Of toch niet? Hij lacht een klein lachje naar Rana.

Rana Nu gaan we de oceaan over, Martin. Nog een uurtje of zeven en dan zijn we er. Ik ga even slapen. Dan gaat de tijd veel sneller. Drumi dushi, Martin. Slaap lekker.

Martin Ik ga nog maar even naar de film kijken, want slapen lukt vast niet.

Verteller

Rana slaapt binnen vijf minuten. Haar hoofd knikt naar rechts, naar links, en weer naar rechts. En dan opeens voelt Martin haar hoofd op zijn schouder. Hij ruikt haar haar. Mmm. Lekker. Als de film is afgelopen, gaat het licht in de cabine uit. De meeste mensen liggen te slapen. Martin haalt zijn deken uit het plastic. Als hij hem over zich heen wil doen, bedenkt hij zich. Hij legt de deken over Rana. Gelukkig is er nog een deken op de grond gevallen. Die doet hij over zijn lijf en benen. Maar slapen lukt hem niet. Hij is veel te opgewonden. Komt het goed met de vliegreis? Gaan ze het halen zonder pech? En die kriebels in zijn buik, zou dat luchtziekte zijn?!

Martin doet geen oog dicht.

Na uren gaan eindelijk de rolgordijnen open. Hij kijkt door de kleine raampjes naar buiten. Het is al licht. Het hoofd van Rana ligt nog op zijn schouder. Ze wordt wakker en gaat rechtop zitten. Ze geeuwt.

Martin Goedemorgen, buurvrouw. Lekker geslapen?

Rana Ik wel en ik had volgens mij een lekker kussentje.
En jij?

Martin Mmm. Ik ben blij dat het licht is.
Hoe lang moeten we nog?

Rana Kijk, nog twee uur vliegen. Eerst krijgen we eten.
Voor ons een ontbijt. Maar op Aruba is het al
middag. Voor je het weet, staan we aan de grond.

Verteller

Een steward brengt een heerlijk ontbijt. Martin mag kiezen: roerei met spek of kwark met van alles en nog wat. Nou, Martin weet het wel. Hij is gek op ei en spek. En dan nog thee of sap. En daarna nog koffie als hij wil. Wat voelt hij zich verwend. Rana veegt de spekjes bij hem op het bord. Dan klinkt opeens de stem van de piloot weer. Martin schrikt zich rot. Wat nu weer! De piloot klinkt opgewekt. Hij vertelt dat ze over een half uur boven Aruba vliegen en de landing dan wordt ingezet.

Martin Dus we zijn er al bijna?

Rana Ja. Kijk, Martin. Kijk dan. Daar beneden.
Zie je die strook? Dat is de kust van Aruba.

Verteller

De hoofden van Martin en Rana raken elkaar bij het kleine raampje. Martin voelt zich helemaal warm worden.

Martin Ik voel mijn oren.

Rana Ja, ik zie het, knalrood.

Martin Nee... eh... nee, ik bedoel aan de binnenkant.
Heb jij nog kauwgom?

Verteller

Rana geeft Martin een stukje kauwgom. Hij peutert het stukje uit de verpakking en kijkt ondertussen naar Rana. Ze ziet het toch niet. Ze kijkt alleen naar beneden. Het eiland komt steeds dichterbij. Martin kauwt en kauwt en geniet van Rana met haar blije gezicht voor het raampje.

Rana We vliegen over Oranjestad!
Hou je vast, Martin. We raken zo meteen de grond. En dan zijn we er.

Verteller

Even later landt het toestel op de luchthaven Koningin Beatrix. Ze zijn veilig aangekomen op Aruba. Rana en Martin gaan na elkaar de vliegtuigtrap af. Wat is het warm. Achter elkaar aan lopen ze naar de koffers. De band draait nog niet, dus ze moeten even wachten.

Dan ziet Martin opeens een Arubaan vrolijk hun kant op komen. Hij lacht en zwaait. En dan ziet Martin dat de man naar Rana toe komt.

Rana Hee, dushi. Brasa?

Verteller

Ze springt tegen de man op en klemt haar armen om zijn hals. Wat kijkt ze blij. Martin draait zich gauw om. Ze heeft een vriend! Ze heeft een vriend, zeurt het in zijn hoofd. Hij kijkt met verdriet in zijn ogen naar de band en hij ziet dat de band begint te draaien. En plotseling ziet hij ook zijn koffer. Een donkere, nieuwe koffer met een bruin handvat. Martin weet niet hoe gauw hij weg moet komen met zijn koffer. De douane laat hem door. 'Bon dia', zegt de douane.

Martin Bon dia.

Verteller

In de hal ziet hij een man met een bord staan. Zijn naam staat op het bord: Martin de Graaf. De man pakt zijn koffer en Martin sjokt met zijn hoofd naar de grond achter de man aan. De taxi brengt hem naar zijn hotel. Het is een prachtig hotel. Met een prachtige kamer. Maar Martin ziet het niet. Hij wil schone kleren, douchen en dan naar bed. Martin wil zijn koffer open ritsen.

Martin Waarom wil dat nou niet?
Oh, stom van mij. Eerst de code van het slotje.
2235. Nee. Nog eens. 2235. Hoe kan dat nou?
Ik weet zeker dat het nummer goed is.
Blijf rustig, Martin. Koffer tussen mijn benen.
En nu nog eens. 2235. Nog ...

Verteller

En dan ziet Martin het label hangen. Aan het bruine handvat van de nieuwe, donkere koffer. Maar dat is niet zijn naam die erop staat!

Martin Wat is dat nou? Wat staat daar? R. Martina.
Die koffer is niet van mij! Dat heb ik weer!
Sta ik hier in mijn Hollandse winterbroek.
Met een koffer van een ander!

Verteller

*De koffer die Martin meegenomen heeft, is precies dezelfde als de koffer die Martin heeft gekocht. Alleen zit zijn kleding wel in een andere koffer. Hij kijkt naar de koffer van R. Martina. Er staat gelukkig wel een adres op:
Tuturutustraat 7, Oranjestad.
Dan gaat de telefoon. Martin neemt op.*

Martin Ja, hallo. Met Martin de Graaf.

Rana Hé, Martin, met Rana. Kan het zijn dat jij net zo'n koffer hebt als ik?

Rana Ik sta hier nog bij de bagageband op het vliegveld. Er ligt nog maar één koffer op. Een donkere met een bruin handvat. En daar staat jouw naam op. Plus de naam van je hotel op Aruba. Heb jij mijn koffer misschien? Ben je mijn strings al aan het uitpakken? Mijn broer is het wachten helemaal zat. Die haalt zijn auto alvast op.

Martin Rana? Ben jij dat? Ja, eh ... nee ... ik kreeg de koffer niet open.

Rana Ja, ik ben het. Dus jij hebt mijn koffer?

Martin Ja, als jij R. Martina bent? Rana Martina?

Rana Jazeker. Dat ben ik. Al 25 jaar. Zal ik deze koffer met jouw naam dan maar meenemen?

Martin Nee, eh ... ja, natuurlijk. Staat daar mijn naam op?

Rana Ja, ik kom er aan, Martin!

Verteller

Een half uur later belt de receptie van het hotel naar Martin dat er bezoek beneden staat. Martin neemt de lift naar beneden.

Rana Ja, wat een mop, zeg. Dat wij nou elkaars koffers hebben. Ik zag je heel snel weggaan. Ik dacht al, daar gaat die fijne man. Die zie ik nooit weer. Maar nu komen we toch weer op elkaars pad. Geen toeval, Martin.

Martin Ik ben zo blij dat ik je weer zie.

Rana Oh ... eh ... Martin, dit is mijn broer ...

Martin Sorry, dat ik er met de koffer van je zus
vandoor ging!

Rana Als je ons trakteert op een awa di lamunchi
kun je alles goed maken.

Martin Oké, doe ik. Wat is dushi eigenlijk?

Rana Daar kom je nog wel achter ...

